

Stedenband Mook en Přebyslav

Tsjechië vormde na de Tweede Wereldoorlog samen met Slowakije één land onder de naam Tsjechoslowakije.

Tot 1989 behoorde het land tot het Oostblok en was een communistische dictatuur.

Na de Fluwelen Revolutie in 1989 werd de democratie in het land hersteld.

In 1993 maakte Tsjechië zich vreedzaam los van Slowakije en trad toe tot de NATO (1999) en de Europese Unie (2004).

Begin van de negentiger jaren gingen veel Nederlandse gemeenten stedenbanden aan met steden en plaatsen in het voormalig Oostblok. Op initiatief van toenmalig wethouder Tineke Lodders sloot Mook zo'n zogeheten jumelage met het Tsjechische Přebyslav. Veel Mookse verenigingen namen daaraan deel, zo ook vanaf 1994 onze volkstuinvereniging.

Přebyslav is een stadje zo'n 125 km ten zuidoosten van Praag. Net als Mook bestaat het uit een kern en een aantal bijbehorende dorpen.

Het inwoneraantal is thans ± 4000.

Tegenwoordig is Přebyslav goed bereikbaar over goede snelwegen, zowel in Duitsland als Tsjechië zelf.

Dat was wel heel anders bij het begin van de jumelage: vanaf 80 km vóór de grens tot Praag was de weg een B-weg, die kronkelend door veel plaatsten voerde. Nu is het wegennet enorm verbeterd evenals het wagenpark: oude afstandse Skoda's, Trabantjes e.d. zie je niet meer. Ook qua winkels en winkelaanbod is de verbetering enorm en vele winkelcentra kunnen de vergelijking met de Nederlandse glansrijk doorstaan.

Middelwaert en Přebyslav

Wij gingen deelnemen, omdat ook Přebyslav een volkstuinvereniging had, zelfs 25 jaar ouder dan de onze. De eerste contacten met hen werden gelegd door toenmalig voorzitter Theo Wolters en hún secretaris Ladislav Hladik. Na de eerste ontmoeting ginds volgde al spoedig een tegenbezoek aan Mook. Bij die eerste ontmoetingen kregen we al gauw een goed beeld van elkaars vereniging, manieren van tuinieren en –het belangrijkste– de leden van de vereniging. Van de Přebyslavse tuinvereniging waren ook veel mensen lid, die geen tuin hadden op de twee tuincomplexen van de vereniging, maar thuis tuinierden. Veel van die tuinen thuis waren echte productietuinen, die voor een belangrijk deel voorzagen in de voedselvoorziening van de gezinnen. Omdat Tsjechië ook toen al een rijke historie en ervaring had op het gebied van volkstuinieren moeten onze volkstuinen daar toen nog wel wat povertjes hebben afgestoken. Daar stond tegenover, dat wij al veel verder waren wat betreft het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen. Die waren –en zijn ten dele nog– in ruime mate bij hen verkrijgbaar en werden ook in flinke mate toegepast. Naast het verbouwen van aardappels, groente e.d. werd ook veel gedaan aan fruitbomen, zowel op de tuincomplexen als bij huis. Net als wij hadden zij ook een “Klubraum”, waar we menigmaal zeer gastvrij zijn ontvangen. Naast het bezoeken en bezichtigen van tuinen waren er natuurlijk veel andere activiteiten. Zo bezochten we toen de 100-jarige Grundschole (bij ons lagere ofwel basisschool) en natuurlijk ook kastelen en burchten, waaraan Tsjechië zo rijk is.

Na het begin in 1994 waren er over en weer groeiende contacten. De eerste jaren maakte een groepje van hun volkstuinvereniging regelmatig deel uit van een delegatie uit Přibyslav, van ons uit verstevigde Theo Wolters de contacten daar en bracht daar verslag over uit.

In ons tuinblaadje was Přibyslav een regelmatig terugkerend onderwerp.

In de loop der jaren leerden wij, dat hun tuinvereniging qua organisatie op verschillende punten nogal verschilde van ons "Middelwaert". Zo organiseerden zij regelmatig tripjes per bus naar kwekerijen of markten waar zaden, struiken of bijvoorbeeld knoflook gekocht kon worden. Deze uitstapjes kenden stevast een grote deelname.

Ook hun jaarlijkse tentoonstelling met allerlei proeverijen in de gewelven onder het gemeentehuis trok uit de hele gemeente drommen bezoekers. De daarbij gehouden wedstrijd met tuinproducten met bijbehorende zéér officiële prijsuitreiking werd algemeen ademloos gevolgd.

Hoogtepunt in de contacten waren voor "Middelwaert" de bezoeken –uiteraard geheel op eigen kosten– aan Přibyslav in 2004 met 10 en in 2006 zelfs met 21 mensen: zoals altijd een officiële ontvangst in het gemeentehuis, prachtige uitstapjes, heerlijk eten, warme contacten en fijne gesprekken in het Engels, Duits of met handen en voeten, met een Tsjechische speech van Gerard Kniest. Van die twee bezoeken vormen de door Sjaak Jakobs gemaakte films een mooi verenigingsdocument.

Ook in de jaren daarna bleven de contacten. Zo gaven wij hen een fraai tinnen wandbord bij hun 50-jarig bestaan en zij ons een kristallen vaas met inscriptie bij ons 25-jarig jubileum, waren we bij het openluchtspel ter herdenking van 750 jaar Přibyslav en met een Mookse delegatie van de Stichting Přibyslav in Mook bij de viering van het 20-jarig bestaan van de jumelage.

Van een bezoek aan Přibyslav met een groepje mensen van de tuin is het de afgelopen jaren niet meer gekomen. Oorzaken: ouder worden van vroegere deelnemers, opzien tegen de afstand – 985 km– en een gewijzigde samenstelling van het bestuur. Het huidige bestuur zal op de komende jaarvergadering toelichten op welke wijze zij het contact met de tuinvereniging van Přibyslav denkt voort te zetten.

De leden, die graag meer informatie willen over onze contacten met Přibyslav:

Theo Wolters, tuin 37

Lindeboom 102

6585 BV Mook

tel. 6962722

email: t.wolters5@chello.nl

Hij kan jullie ook informeren over de door Sjaak Jakobs gemaakte films uit 2004 en 2006 en over een mogelijk bezoek aan Přibyslav.

